

УДК 327.88:070(477:470):316.658.4"2025"

DOI <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2025-22-35>

Анна Руднєва

ORCID: 0000-0003-4113-8332

Юлія Мальована

ORCID: 0000-0003-0334-2412

ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА РФ ПРОТИ УКРАЇНИ У 2025 РОЦІ: АНАЛІЗ КЛЮЧОВИХ НАРАТИВІВ І ПСИХОЛОГІЧНИХ МЕХАНІЗМІВ ВПЛИВУ

У статті здійснено аналіз ключових наративів і психологічних механізмів інформаційної війни рф проти України у 2025 році. Досліджено сучасний етап гібридного конфлікту, акцентуючи увагу на системному використанні пропагандистських наративів, які апелюють до базових психологічних механізмів страху, тривоги, втоми й безпорадності. Особлива увага приділена наративам «мир будь-якою ціною», загрозі застосування ядерної зброї, маніпуляціям навколо Запорізької АЕС і делегітимації української суб'єктності. Проаналізовано вплив цих наративів на внутрішню й міжнародну аудиторії, а також на політичні рішення й суспільні настрої. Дослідження демонструє, що ефективність інформаційної агресії рф забезпечується не окремими повідомленнями, а їх інтеграцією в цілісну систему психологічного впливу. Результати роботи можуть бути використані для розроблення стратегій протидії дезінформації, посилення інформаційної безпеки й формування власних комунікаційних стратегій України.

Ключові слова: інформаційна війна, наративи, психологічні механізми впливу, пропаганда, гібридні конфлікти, дезінформація, стратегічні комунікації, інформаційна безпека.

Вступ. Повномасштабна війна рф проти України, що триває з 2022 року, актуалізувала нові виміри гібридного протистояння, у межах якого інформаційна війна посідає ключове місце. У 2025 році інформаційно-психологічний компонент агресії рф набув особливої інтенсивності, зосереджуючись не лише на дискредитації української державності, а й на формуванні міжнародного дискурсу щодо так званих «мирних домовленостей», зниження рівня підтримки України з боку партнерів і нав'язування образу «втоми від війни».

Особливістю сучасного етапу інформаційної війни є системне використання наративів, що апелюють до базових психологічних механізмів страху, тривоги, невизначеності й безсилля. Зокрема, рф активно маніпулює загрозою застосування ядерної зброї, а також темою безпеки Запорізької атомної електростанції (ЗАЕС), використовуючи їх як інструменти психологічного тиску як на українське суспільство, так і на міжнародну спільноту. Такі наративи спрямовані на формування атмосфери постійної небезпеки, що має на меті схилити Україну до поступок у переговорному процесі та легітимізувати агресивні дії рф у глобальному інформаційному просторі.

Матеріал і методи дослідження. У науковому дискурсі останніх років інформаційна війна розглядається як складова гібридних конфліктів, у межах яких поєднуються політичні, психологічні, медійні й технологічні інструменти впливу. Дослідники акцентують увагу на ролі наративів як ключових одиниць інформаційного впливу, здатних формувати колективні уявлення, емоційні реакції та політичні установки масової аудиторії. Так, С. Залкін, С. Сідченко, К. Хударковський, О. Ревін, В. Белімов, Д. Свистунов здійснили аналіз наративів інформаційної війни рф проти України за стандартами НАТО [3].

© А. Руднєва, Ю. Мальована, 2025

Стаття поширюється на умовах ліцензії CC BY 4.0

Г. Петришин досліджує еволюцію засобів, методів і динаміку наративів інформаційної війни РФ, як саме змінювався контент пропаганди з початку російської агресії до сьогодні, включно з використанням фейків, мемів і дезінформації в цифровому просторі, як інструмента впливу на громадську думку [10]. Аналіз інтернет-медіа за березень 2025 року, здійсненого І. Мищаком, показує, що російські наративи отримують масштабне віддзеркалення в закордонній пресі, зокрема щодо мирних домовленостей і ходу війни. Автор наголошує на тому, що це сприяє поширенню проросійських трактувань навіть серед іноземних аудиторій, що посилює психологічний ефект пропаганди [7].

Вплив інформаційної війни на суспільну свідомість розглядає Н. Воробець, зокрема те, як російська пропаганда спрямована на роз'єднання українського суспільства, підлив демократичних цінностей і національної ідентичності [1].

Л. Мильченко досліджує інформаційний вплив російських ЗМІ як засіб гібридної війни проти України. Авторка зазначає про стабільність і відтворюваність ключових пропагандистських наративів російських медіа, які не зазнають принципових змін і не зникають з інформаційного порядку денного. Натомість відбувається їх систематичне посилення шляхом інкорпорації нових смислових меседжів, а також варіювання пріоритетності подання залежно від актуального інформаційного контексту. Зокрема, внутрішні події в Україні використовуються як інформаційні приводи для актуалізації та ретрансляції повідомлень, що корелюють із визначеними кремлівськими наративами. У разі відсутності таких приводів вони штучно формуються шляхом цілеспрямованого поширення дезінформації та фабрикації фейкових повідомлень [6].

Водночас недостатньо систематизованими залишаються питання поєднання наративного аналізу з вивченням психологічних механізмів впливу, особливо в контексті новітніх тенденцій 2025 року, пов'язаних із дискурсом миру, ядерного шантажу й енергетичної безпеки.

Метою статті є аналіз ключових наративів і психологічних механізмів інформаційної війни російської федерації проти України на сучасному етапі. Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання: проаналізувати основні наративи, що використовуються РФ у 2025 році; охарактеризувати психологічні механізми впливу; окреслити політичні наслідки цих наративів для України та міжнародної спільноти.

У статті використано аналіз публікацій російських і міжнародних ЗМІ, дослідження психологічних механізмів впливу на аудиторію та огляд експертних звітів і досліджень аналітичних центрів. Такий підхід дав змогу визначити ключові наративи РФ проти України, оцінити їх повторюваність, взаємозв'язки та психологічний ефект, а також зрозуміти політичні й міжнародні наслідки інформаційної війни.

Результати та обговорення. У сучасних гібридних конфліктах наративи є не лише засобом передачі інформації, а й інструментом формування колективних уявлень, емоційних реакцій і політичних рішень. В інформаційній війні російської федерації проти України наративи виконують функцію довготривалого психологічного впливу, спрямованого на зміну ставлення суспільства до війни, відповідальності агресора та допустимості політичних компромісів.

Аналіз інформаційного простору свідчить, що РФ використовує взаємопов'язані наративні комплекси, які адаптуються до військово-політичної динаміки та міжнародного контексту. Їх характерною ознакою є апеляція до базових психологічних потреб – безпеки, стабільності й передбачуваності – з метою формування відчуття безвиході та виснаження.

Центр стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки презентував у 2025 році нове дослідження «Антиєвропейські наративи Кремля: мапа інформаційних загроз для України», у якому вивчено, російська пропаганда намагається перешкоджати європейській інтеграції

України, демонструючи, як маніпуляції Кремля використовуються для впливу на громадську думку в ЄС і щодо підтримки України партнерами. Зокрема, дослідження фокусується на аналізі п'ятих основних наративів пропаганди, які є складовою офіційної риторики РФ, серед яких – «Україна – маріонетка в руках Заходу», «Західним елітам вигідна війна в Україні», «Країни Європи претендують на території України», «Європа духовно занепала», «Європейський Союз приречений на розпад» [8]. Аналіз зазначених наративів є важливим для розуміння міжнародного виміру інформаційної війни рф.

Також 29 серпня 2025 року відбувся міжнародний форум «Інформаційна війна: від спротиву до стійкості», організаторами якого виступили ГУР МО України й Інститут національної стійкості та безпеки. На форумі зазначено, що однією зі стратегічних цілей кремля є прагнення створити картину «втоми від війни», відповідно, російські наративи, які підкріплюють російську пропаганду, такі: «корупція в Україні», «допомога розкрадається», «санкції шкодять вам більше, ніж Росії». Ще одним завданням інформаційного впливу є конструювання образу війни як нібито оборонної або вимушеної. У цьому контексті російська федерація активно транслює твердження про «провокаційну роль НАТО» та власну участь у збройному протистоянні як «боротьбу за мир». Подібні наративи спрямовані на зміну інтерпретації причин війни в міжнародному дискурсі та створення підґрунтя для пом'якшення санкційного тиску й відновлення політико-економічної взаємодії з Москвою [5].

Інформаційна війна проти України водночас підсилюється делегітимізацією демократії та прагненням розколоти союзників. У стратегічних розрахунках російського керівництва поразка України розглядається як можлива лише за умови фрагментації західної коаліції підтримки. У зв'язку з цим рф системно використовує інформаційні інструменти з метою послаблення єдності між державами – членами ЄС, а також загострення розбіжностей у трансатлантичних відносинах. У межах цього наративу поширюються меседжі про нібито експлуатацію європейських країн Сполученими Штатами та про загрозу втягування Європи у війну через участь у структурах НАТО.

Наратив «мир будь-якою ціною» та механізм нав'язаної безпорадності. Одним із центральних у 2025 році є наратив так званого «неминучого миру», який просувається через меседжі про «втому від війни», «відсутність альтернатив переговорам» і «необхідність компромісів». Цей наратив активно транслюється як у внутрішньому інформаційному полі України, так і на міжнародну аудиторію.

Психологічно він спирається на механізм нав'язаної безпорадності, коли суб'єкт поступово втрачає віру у можливість впливати на події. Повторюваність повідомлень про нібито безальтернативність поступок формує зниження мотивації до опору, толерантність до втрати суверенних позицій і прийняття зовнішнього тиску як «раціонального вибору».

У політичному вимірі цей наратив виконує функцію легітимації агресії та перекладання відповідальності за тривалість війни на жертву, що є типовою рисою інформаційно-психологічних операцій. На тлі затяжного характеру війни та зростання її ресурсної вартості воєнна тематика дедалі частіше використовується як інструмент інформаційного маніпулювання. Для зовнішніх аудиторій просуваються меседжі про нібито необхідність примушення України до компромісних домовленостей із російською федерацією, навіть без повноцінного врахування її суб'єктної позиції, під аргументом «неприйнятних утрат» для західних держав. Такі наративи спрямовані на формування політичного й суспільного тиску на міжнародних партнерів України з метою просування ідеї «швидкого миру», що, своєю чергою, підриває послідовність і сталість політики безумовної підтримки України.

Центр стратегічних комунікацій виділяє головні меседжі російської пропаганди в інформаційній війні на 2025 рік, які спрямовані саме на ідею «швидкого миру», а саме:

1. «Москва прагне миру, а Київ – вічної війни до останнього українця».
2. «Зараз Україна має шанс закінчити війну і неодмінно мусить ним скористатись».
3. «Переговори про мир вже тривають, а Зеленський хоче їх зірвати».
4. «Україна знаходиться у безвиході, а отже, має беззастережно прийняти ті умови, які їй запропонують».

5. «Україні потрібно негайно провести вибори, тому що вище керівництво країни втратило легітимність, а в країні – диктатура» [9].

Маніпулятивний характер зазначених інформаційних меседжів не викликає сумнівів, як і їх спрямованість на реалізацію чітко окреслених військово-політичних інтересів російської федерації. Ідеться насамперед про спробу примусити Україну до погодження на тимчасове припинення бойових дій за відсутності реальних і дієвих гарантій безпеки. У такому сценарії збройні сили рф, зазнавши значних втрат, а також російська економіка, обтяжена масштабними воєнними витратами, отримують стратегічну паузу для відновлення ресурсного потенціалу. Водночас Україна ризикує опинитися в ситуації, подібній до періоду після підписання Мінських домовленостей, які не забезпечили ні деокупації захоплених територій, ні встановлення сталого миру. При цьому нинішні вимоги кремля є суттєво жорсткішими, а їх можливе виконання створює умови для зниження обороноздатності України та підвищує ймовірність повторної агресії з боку російської федерації.

Ядерний шантаж як інструмент колективного страху. Окреме місце в структурі російських наративів посідає маніпуляція загрозою застосування ядерної зброї. Регулярні інформаційні вкиди щодо «ядерної відповіді», «ескалації» або «непередбачуваних наслідків» використовуються як засіб формування хронічного страху.

Психологічний механізм цього наративу ґрунтується на активації екзистенційної тривоги, яка знижує здатність до раціонального аналізу та підвищує схильність до прийняття нав'язаних рішень. В умовах постійного нагадування про катастрофічні сценарії суспільство стає більш чутливим до меседжів про необхідність поступок заради «збереження життя». Політично цей наратив спрямований не лише на Україну, а й на західні демократії, з метою зменшення військової та політичної підтримки.

Окремим напрямом інформаційного впливу є спекулятивне використання тематики Запорізької атомної електростанції. У межах цього підходу російські пропагандистські ресурси систематично поширюють твердження про нібито загрозливі дії України на території ЗАЕС, приписуючи їй відповідальність за потенційні техногенні ризики, зокрема можливість ядерної катастрофи або використання об'єкта як інструмента тиску. Такі інформаційні конструкції спрямовані на зміну фокусу відповідальності в міжнародному дискурсі та формування в зовнішніх аудиторіях уявлення про Україну як джерело небезпеки для регіональної й глобальної безпеки, а не як сторону, що зазнала збройної агресії. Фейки про атаку ядерних об'єктів військовими ЗСУ є частиною російського ядерного шантажу [11].

Запорізька АЕС як символ контрольованої загрози. Маніпуляції навколо Запорізької атомної електростанції формують окремий наративний кластер, що поєднує теми екологічної, гуманітарної та глобальної безпеки. Російська федерація позиціонує себе як «сторону, що контролює ситуацію», водночас створюючи інформаційний фон постійної загрози катастрофи. Цей наратив базується на механізмі керованої тривоги, коли загроза постійно актуалізується, але не реалізується, утримуючи аудиторію в стані психологічного напруження. У такому стані суспільна думка стає більш сприйнятливою до зовнішнього тиску та політичних ультиматумів.

У міжнародному контексті наратив ЗАЕС використовується як аргумент для посилення закликів до «замороження конфлікту» й переговорів, що відповідає стратегічним інтересам рф. Таким чином, рф намагається тиснути на міжнародну спільноту через «ядерний шантаж», вплив на МАГАТЕ й Р. Гроссі, який у вересні 2025 році зустрівся з Путіним з нагоди 80-ї

річниці атомної промисловості рф [2]. Відповідно, російська пропаганда використала у своїх цілях цей візит очільника МАГАТЕ до рф як привід заявити про його підтримку.

Делегітимація української суб'єктності й зсув відповідальності. Ще одним важливим елементом є наратив про «несамостійну Україну», яка нібито перебуває під зовнішнім управлінням. Такий дискурс супроводжується твердженнями про «маріонеткову владу» та «відсутність суверенного вибору».

За даними Центру стратегічних досліджень, у 2014 році просувався наратив про «хунту», тепер – про «нелегітимного узурпатора Зеленського», який нібито свавільно заборонив вибори й хоче воювати «до останнього українця», щоб якнайдовше зберегти владу. Якщо у 2014 році Росія запевняла, що Україна – це неспроможна держава, якою керують озброєні угруповання «нацистів», то тепер – що Зеленський буцімто «перетворив країну на концтабір», який не варто захищати [9].

Важливим елементом інформаційного впливу є наратив, у межах якого Україна подається як держава, позбавлена політичної суб'єктності й здатності до самостійного ухвалення рішень. Найвиразніше це простежується в пропагандистських повідомленнях, де українському керівництву приписується відсутність власної політичної лінії та залежність від рішень західних партнерів. Згідно з оцінками аналітичних центрів, подібне фреймування спрямоване на підрив довіри до України як усередині країни, так і на міжнародному рівні шляхом конструювання образу «недемократичного управління» та нав'язування уявлення про нібито зовнішню зумовлену, квазіколоніальну модель державності.

З психологічної точки зору, зазначений наратив активує механізми знецінення й дегуманізації, що знижує рівень емпатії до України як суб'єкта міжнародних відносин і, відповідно, послаблює готовність зовнішніх аудиторій підтримувати політичні рішення, спрямовані на її підтримку.

Особливістю інформаційної війни рф є не ізольоване використання окремих наративів, а їх поєднання в цілісну систему психологічного впливу. Наративи миру, ядерної загрози, ЗАЕС і делегітимації української суб'єктності взаємодіють, підсилюючи одне одного. У сукупності вони формують інформаційно-психологічне середовище, у якому домінують страх, втома та сумнів, що є сприятливими умовами для політичного тиску й нав'язування вигідних агресору рішень.

Відповідно, задля інформаційної безпеки Україна має продукувати свої сенси та наративи в інформаційному просторі гібридної війни. Так, 24 квітня в межах Kyiv StratCom Forum 2025 відбулася тематична панель «Інформаційна війна: координація багаторівневої оборони» [4]. Матеріали панельної дискусії та результати профільного дослідження засвідчують, що інформаційна війна, яку веде російська федерація, інтегрована в її ширшу систему безпекових підходів. У цьому контексті наголошується на необхідності для України зосереджуватися не лише на спростуванні дезінформації та захисті фактологічної істини, а й на розробці проактивних стратегій стратегічних комунікацій, спрямованих на утримання контролю над ключовими смисловими рамками, зокрема над інтерпретацією поняття миру.

Висновки. Аналіз засвідчує, що інформаційна війна рф проти України сьогодні має системний і багаторівневий характер, поєднуючи політичні, медійні та психологічні інструменти впливу. Ключову роль у цій війні відіграють наративи, які функціонують як механізми довготривалого формування суспільних уявлень, емоційних реакцій і політичних установок як всередині України, так і за її межами.

Установлено, що ключові наративи у 2025 році – «мир будь-якою ціною», ядерна загроза та маніпуляції навколо ЗАЕС, а також делегітимація української суб'єктності – апелюють до страху, втоми й екзистенційної тривоги, посилюючи ефект психологічного тиску.

Їх поєднання сприяє зниженню рівня критичного мислення, нормалізації агресивної політики РФ і формуванню сприйняття політичних поступок як неминучих.

Узагальнюючи, варто зазначити, що ефективність російських інформаційно-психологічних операцій забезпечується не окремими меседжами, а їх інтеграцією в цілісну систему впливу. Усвідомлення структури цих наративів і механізмів є необхідною передумовою для розроблення стратегій протидії інформаційній агресії та посилення інформаційної безпеки України, що представляє для нас перспективи подальших досліджень.

Література:

1. Воробець Н. Інформаційна війна Росії проти України: динаміка впливу на суспільну свідомість і виклики для національного становлення. *Вісник Прикарпатського університету. Серія «Політологія»*. 2023. № 15. С. 18–25. DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2024-1-3>.
2. Гроссі зустрівся з Путіним з нагоди 80-ї річниці атомної промисловості РФ – у МЗС відреагували. *УКРІНФОРМ*. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-polytics/4040844-grossi-zustrivsa-z-putinim-z-nagodi-80i-ricnici-atomnoi-promislovosti-rf-u-mzs-vidreaguvali.html> (дата звернення: 23.12.2025).
3. Залкін С., Сідченко С., Хударковський К., Ревін О., Белімов В., Свистунов Д. Системний аналіз наративів інформаційної війни Російської Федерації проти України за стандартами НАТО. *Збірник наукових праць Харківського національного університету Повітряних Сил*. 2025. № 3(85). С. 93–102. DOI: <https://doi.org/10.30748/zhups.2025.85.12>.
4. Інформаційна війна та протидія російським наративам – одна з ключових тем Kyiv StratCom Forum 2025. *Міністерство культури України*. URL: https://mcsc.gov.ua/news/informacijna-vijna-ta-protydiya-rosijskym-naratyvam-odna-z-klyuchovyh-tem-kyiv-stratcom-forum-2025/?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 23.12.2025).
5. Кондратюк В. Плани та наміри російських спецслужб щодо інформаційного впливу на демократичний світ. *Детектор медіа*. URL: <https://detector.media/infospace/article/243751/2025-09-01-plany-ta-namiry-rosiyskykh-spetssluzhb-shchodo-informatsiynogo-vplyvu-na-demokratychnyy-svit/> (дата звернення: 23.12.2025).
6. Мильченко Л. Інформаційний вплив російських ЗМІ як засіб гібридної війни проти України. *Вісник Книжкової палати*. 2021. № 10. С. 8–16. DOI: [https://doi.org/10.36273/2076-9555.2021.10\(303\).8-16](https://doi.org/10.36273/2076-9555.2021.10(303).8-16).
7. Мищак І. М. Війна росії проти України: аналіз інтернет-медіа (аналітичний огляд зарубіжної преси про події в Україні за 1–31 березня 2025 року). *Україна у відгуках зарубіжної преси*. 2025. Вип. 3(193). С. 6–25.
8. Нове дослідження: «Антиєвропейські наративи Кремля: мапа інформаційних загроз для України». *SPRAVDI*. URL: https://spravdi.org/nove-doslidzhennya-antyyevropejski-naratyvy-kremlya-mapa-informacijnyh-zagroz-dlya-ukrayiny/?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 23.12.2025).
9. Отруйні наративи. Як змінювалась російська стратегія інформаційної війни проти України. *SPRAVDI*. URL: <https://spravdi.org/otrujni-naratyvy-yak-zminyuvalas-rosijska-strategiya-informacijnoyi-vijny-proty-ukrayiny/>.
10. Петришин Г. Інформаційна війна росії проти України: еволюція основних засобів, методів та динаміка наративів. *Наукові праці МАУП. Серія «Політичні науки та публічне управління»*. 2025. Вип. 1(77). С. 117–128. DOI: [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2025-1\(77\)-17](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2025-1(77)-17).
11. Фейки про атаку українських дронів на ЗАЕС є частиною російського ядерного шантажу – ЦПД. *УКРІНФОРМ*. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-ato/3945629-fejki-pro-ataku-ukrainskih-droniv-na-zaes-e-castinou-rosijskogo-adernogo-santazu-cpd.html> (дата звернення: 23.12.2025).

References:

1. Vorobets, N. (2023). Informatsiina viina Rosii proty Ukrainy: dynamika vplyvu na suspilnu svidomist i vyklyky dlia natsionalnoho stanovlennia [Russia's information war against Ukraine: dynamics of influence on public consciousness and challenges for national formation]. *Visnyk Prykarpatskoho universytetu. Serii: Politolohiia – Bulletin of the Precarpathian University. Series: Political Science*, 15, 18–25. <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2024-1-3> [in Ukrainian].

2. Hrossi zustrivsia z Putynym z nahody 80-yi richnytsi atomnoi promyslovosti RF – u MZS vidreahuvaly [Grossi met with Putin on the occasion of the 80th anniversary of the Russian nuclear industry – the Foreign Ministry reacted]. *UKRINFORM*. Retrieved from: <https://www.ukrinform.ua/rubric-polytics/4040844-grossi-zustrivsa-z-putinim-z-nagodi-80i-richnici-atomnoi-promislovosti-rf-u-mzs-vidreaguvali.html> [in Ukrainian].
3. Zalkin, S., Sidchenko, S., Khudarkovskyi, K., Revin, O., Bielimo, V., Svystunov, D. (2025). Systemnyi analiz naratyviv informatsiinoi viiny Rosiiskoi Federatsii proty Ukrainy za standartamy NATO [Systematic analysis of narratives of the Russian Federation's information war against Ukraine according to NATO standards]. *Zbirnyk naukovykh prats Kharkivskoho natsionalnoho universytetu Povitrianykh Syl – Collection of scientific papers of the Kharkiv National Air Force University*, 3 (85), 93–102. <https://doi.org/10.30748/zhups.2025.85.12> [in Ukrainian].
4. Informatsiina viina ta protydiia rosiiskym naratyvam – odna z kliuchovykh tem Kyiv StratCom Forum 2025 [Information warfare and countering Russian narratives is one of the key topics of Kyiv StratCom Forum 2025]. *Ministerstvo kultury Ukrainy – Ministry of Culture of Ukraine*. Retrieved from: https://mcsc.gov.ua/news/informacijna-vijna-ta-protydiia-rosiiskym-naratyvam-odna-z-kliuchovykh-tem-kyiv-stratcom-forum-2025/?utm_source=chatgpt.com [in Ukrainian].
5. Kondratiuk, V. Plany ta namiry rosiiskyykh spetssluzhb shchodo informatsiinoho vplyvu na demokratychnyi svit [Plans and intentions of Russian special services regarding information influence on the democratic world]. *Detektor media – Media detector*. Retrieved from: <https://detector.media/infospace/article/243751/2025-09-01-plany-ta-namiry-rosiiskyykh-spetssluzhb-shchodo-informatsiinoho-vplyvu-na-demokratychnyi-svit/> [in Ukrainian].
6. Mylchenko, L. (2021). Informatsiinyi vplyv rosiiskyykh ZMI yak zasib hibrydnoi viiny proty Ukrainy [The information influence of Russian media as a means of hybrid war against Ukraine]. *Visnyk Knyzhkovoї palaty – Bulletin of the Book Chamber*, 10, 8–16. [https://doi.org/10.36273/2076-9555.2021.10\(303\).8-16](https://doi.org/10.36273/2076-9555.2021.10(303).8-16) [in Ukrainian].
7. Myshchak, I.M. (2025). Viina rosii proty Ukrainy: analiz internet-media (analitichnyi ohliad zarubizhnoi presy pro podii v Ukraini za 1–31 bereznia 2025 roku) [Russia's war against Ukraine: analysis of the Internet media (analytical review of the foreign press on events in Ukraine for March 1–31, 2025)]. *Ukraina u vidhukakh zarubizhnoi presy – Ukraine in the reviews of foreign press*, 3 (193), 6–25 [in Ukrainian].
8. Nove doslidzhennia: “Antyievropeiski naratyvy Kremlia: mapa informatsiinykh zahroz dlia Ukrainy” [New research: “The Kremlin's Anti-European Narratives: A Map of Information Threats to Ukraine”]. *SPRAVDI*. Retrieved from: https://spravdi.org/nove-doslidzhennya-antyyevropejski-naratyvy-kremlya-mapa-informacijnyh-zagrozh-dlya-ukrayiny/?utm_source=chatgpt.com [in Ukrainian].
9. Otruini naratyvy. Yak zminiualas rosiiska stratehiia informatsiinoi viiny proty Ukrainy [Poisonous narratives. How Russia's information strategy changed against Ukraine]. *SPRAVDI*. Retrieved from: <https://spravdi.org/otrujni-naratyvy-yak-zminyualas-rosiiska-strategiya-informacijnoyi-vijny-proty-ukrayiny/> [in Ukrainian].
10. Petryshyn, H. (2025). Informatsiina viina rosii proty Ukrainy: evoliutsiia osnovnykh zasobiv, metodiv ta dynamika naratyviv [Russia's information war against Ukraine: the evolution of basic tools, methods and the dynamics of narratives]. *Naukovi pratsi MAUP. Politychni nauky ta publichne upravlinnia – Scientific works of the IAPM. Political science and public administration*, 1(77), 117–128. [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2025-1\(77\)-17](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2025-1(77)-17) [in Ukrainian].
11. Feiky pro ataku ukrainskykh droniv na ZAES ye chastynoiu rosiiskoho yadernoho shantazhu – TsPD [Fakes about the attack by Ukrainian drones on the ZNPP are part of Russian nuclear blackmail]. *UKRINFORM*. Retrieved from: <https://www.ukrinform.ua/rubric-ato/3945629-fejki-pro-ataku-ukrainskih-droniv-na-zaes-e-castinou-rosiiskogo-adernogo-santazu-cpd.html> [in Ukrainian].

Anna Rudnieva, Yulia Malovana. The Russian Federation's information war against Ukraine in 2025: analysis of key narratives and psychological mechanisms of influence

The article analyzes the key narratives and psychological mechanisms of the Russian Federation's information warfare against Ukraine in 2025. The current stage of the hybrid conflict is examined, with particular emphasis on the systematic use of propagandistic narratives that appeal to fundamental psychological

mechanisms such as fear, anxiety, fatigue, and helplessness. Special attention is given to the narratives of “peace at any cost”, the threat of nuclear weapons use, manipulations surrounding the Zaporizhzhia Nuclear Power Plant, and the delegitimization of Ukraine’s subjectivity. The impact of these narratives on domestic and international audiences, as well as on political decision-making and public attitudes, is analyzed. The study demonstrates that the effectiveness of Russia’s information aggression is ensured not by individual messages, but by their integration into a coherent system of psychological influence. The findings may be used to develop strategies for countering disinformation, strengthening information security, and shaping Ukraine’s own strategic communication policies.

Key words: *information warfare, narratives, psychological mechanisms of influence, propaganda, hybrid conflicts, disinformation, strategic communications, information security.*

Відомості про авторів:

Руднева Анна – кандидатка політичних наук, доцентка,
доцентка кафедри політології,
Запорізький національний університет.

Мальована Юлія – кандидатка політичних наук, доцентка,
доцентка кафедри політології,
Запорізький національний університет.

Надійшла 27.11.2025

Прийнята 11.12.2025

Опублікована 28.01.2026